Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Jefferies: Η αγορά REPO ως πρόσθετος μοχλός ανάπτυξης για τις ελληνικές τράπεζες – Προβάδισμα για την Εθνική

Παρά το γεγονός ότι η πιστωτική επέκταση στην Ελλάδα παραμένει η ισχυρότερη στην Ευρώπη, οι ελληνικές τράπεζες εξακολουθούν να διαθέτουν περιθώρια περαιτέρω ενίσχυσης των χαρτοφυλακίων τους, σύμφωνα με ανάλυση της Jefferies. Ένας τέτοιος πρόσθετος μοχλός ανάπτυξης είναι η αγορά επαναγοράς εξυπηρετούμενων δανείων (REPO), δηλαδή η επιστροφή δανείων στους τραπεζικούς ισολογισμούς μετά την επαναφορά τους σε καθεστώς κανονικής εξυπηρέτησης.

Η συγκεκριμένη μορφή ανόργανης ανάπτυξης δεν περιλαμβάνεται στα υφιστάμενα επιχειρηματικά πλάνα των τραπεζών, ωστόσο θα μπορούσε να αποτελέσει έναν εναλλακτικό προορισμό για τη διάθεση πλεονάζοντος κεφαλαίου. Η Jefferies εκτιμά ότι η Εθνική Τράπεζα βρίσκεται σε πλεονεκτική θέση για να αξιοποιήσει αυτή την ευκαιρία, τόσο λόγω της ισχυρής κεφαλαιακής της βάσης όσο και εξαιτίας των εσωτερικών υποδομών που διαθέτει.

Συμπληρωματική και όχι βασική πηγή ανάπτυξης

Η αγορά REPO αντιμετωπίζεται ως συμπληρωματικός παράγοντας ενίσχυσης της πιστωτικής επέκτασης και όχι ως βασικό στοιχείο του επενδυτικού σεναρίου. Τυχόν επαναγορές δανείων θα προστεθούν στις ήδη προβλεπόμενες αυξήσεις δανείων της τάξης του 7%–8% ετησίως για την επόμενη τριετία, χωρίς να μεταβάλλουν τον βασικό κορμό των επιχειρηματικών σχεδίων.

Δάνεια υπό διαχείριση και πραγματικό μέγεθος της αγοράς

Σύμφωνα με στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, τον Ιούνιο του 2025 περίπου 80 δισ. ευρώ δανείων τελούσαν υπό διαχείριση από Εταιρείες Διαχείρισης Απαιτήσεων, περιλαμβάνοντας κυρίως μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα που είχαν απομακρυνθεί από τους τραπεζικούς ισολογισμούς στο πλαίσιο και του προγράμματος «Ηρακλής».

Ωστόσο, όπως επισημαίνει η Jefferies, το πραγματικό μέγεθος της δυνητικής αγοράς REPO είναι σημαντικά μικρότερο. Μόλις το 17% αυτών των δανείων χαρακτηρίζεται σήμερα ως εξυπηρετούμενο, ενώ τα πλήρως «τακτοποιημένα» δάνεια –σύμφωνα με τα κριτήρια της EBA– ανέρχονταν σε 3,2 δισ. ευρώ τον Ιούνιο του 2025. Οι ίδιες οι τράπεζες εκτιμούν ότι το τμήμα της αγοράς που θα μπορούσε ρεαλιστικά να επιστρέψει στους ισολογισμούς τους κυμαίνεται μεταξύ 10 και 20 δισ. ευρώ.

Ρυθμιστικοί περιορισμοί και επιφυλάξεις

Η αργή ανάπτυξη της αγοράς REPO αποδίδεται κυρίως στη στάση των εποπτικών αρχών. Δεδομένης της ιστορικής εμπειρίας, όταν τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα άγγιξαν το 50% του συνολικού χαρτοφυλακίου, οι ρυθμιστές εμφανίζονται ιδιαίτερα προσεκτικοί απέναντι στην επιστροφή δανείων που έως πρόσφατα θεωρούνταν προβληματικά.

Απαιτούνται αυστηρές διασφαλίσεις ως προς την ποιότητα των δανείων, πλήρης τεκμηρίωση και αποδεδειγμένη σταθερή εξυπηρέτηση. Παράλληλα, και οι ίδιες οι τράπεζες αποφεύγουν την ανάληψη πρόσθετου κινδύνου για περιορισμένο όφελος ανάπτυξης.

Ανά δανειολήπτη και όχι μαζικά

Για τον περιορισμό των ανησυχιών, οι επαναγορές πραγματοποιούνται προς το παρόν σε επίπεδο μεμονωμένου δανειολήπτη και όχι ανά χαρτοφυλάκιο. Κάθε δάνειο αξιολογείται εκ νέου με πλήρη πιστοδοτική διαδικασία, σαν να πρόκειται για νέο πελάτη. Η Jefferies εκτιμά ότι από το 2026 ενδέχεται να υπάρξει μεγαλύτερη ευελιξία, επιτρέποντας συναλλαγές σε επίπεδο χαρτοφυλακίων, γεγονός που θα αύξανε την αποδοτικότητα και την ελκυστικότητα της αγοράς.

Προβάδισμα για την Εθνική Τράπεζα

Σύμφωνα με την Jefferies, η Εθνική Τράπεζα ξεχωρίζει ως ο όμιλος με τις καλύτερες προϋποθέσεις για να αξιοποιήσει την αγορά REPO. Η διοίκησή της έχει αναφερθεί πιο ξεκάθαρα στη χρήση της συγκεκριμένης επιλογής για την αξιοποίηση πλεονάζοντος κεφαλαίου, ενώ αποτελεί τη μοναδική συστημική τράπεζα που διατήρησε εσωτερικά τη μονάδα διαχείρισης μη εξυπηρετούμενων δανείων.

Αντίθετα, οι ανταγωνιστές της βασίζονται σε εξωτερικούς servicers, επιβαρυνόμενοι με πρόσθετο κόστος. Ενδεικτικά, στο τρίτο τρίμηνο του 2025, το κόστος κινδύνου της Τράπεζας Πειραιώς περιλάμβανε 15 μονάδες βάσης για αμοιβές διαχείρισης και πιστωτική προστασία, ενώ η Alpha Bank κατέβαλε 8 μονάδες βάσης μόνο για υπηρεσίες servicing. Με πλεονάζον κεφάλαιο της τάξης των 500 μονάδων βάσης, η Jefferies εκτιμά ότι η αγορά REPO θα μπορούσε να λειτουργήσει ως ένας ακόμη παράγοντας ενίσχυσης της κερδοφορίας της Εθνικής Τράπεζας.

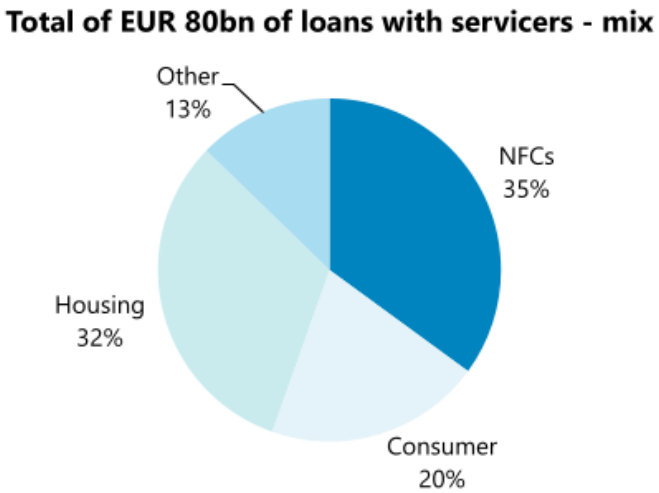

Bullish η Barclays για τα ελληνικά ομόλογα το 2026 – Σημαντικές προοπτικές σύγκλισης spreads στην περιφέρεια

Η Barclays δηλώνει αισιόδοξη για τα ελληνικά κρατικά ομόλογα το 2026, ευθυγραμμισμένη με άλλους μεγάλους επενδυτικούς οίκους όπως η Citigroup και η JP Morgan. Η βρετανική τράπεζα εκτιμά ότι η ισχυρή ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, σε συνδυασμό με τη συνετή δημοσιονομική πολιτική, θα συνεχίσει να ασκεί καθοδική πίεση στον δείκτη χρέους προς ΑΕΠ, προσφέροντας περαιτέρω στήριξη στους ελληνικούς τίτλους. Η Barclays αναμένει τη συνέχιση της σύγκλισης των spreads μεταξύ χωρών της περιφέρειας και του πυρήνα της ευρωζώνης, αν και επισημαίνει ότι το 2026 η προσέγγιση θα πρέπει να είναι πιο επιλεκτική, με έμφαση στις χώρες με ισχυρά θεμελιώδη μεγέθη όπως η Ελλάδα, η Ισπανία και η Πορτογαλία.

Στις προβλέψεις της για το 2025, η Barclays είχε προβλέψει τη συνέχιση της σύγκλισης των spreads, στηριζόμενη στην ενίσχυση των θεμελιωδών μεγεθών, τα περιορισμένα δημοσιονομικά ελλείμματα και την πολιτική σταθερότητα στην περιφέρεια. Για Ελλάδα, Ισπανία και Πορτογαλία, είχε επισημανθεί η υπεραπόδοση της ανάπτυξης έναντι των μεγαλύτερων χωρών της ευρωζώνης και η καθοδική επίδραση στους δείκτες χρέους/ΑΕΠ ως βασικός μοχλός στήριξης, παράλληλα με περιορισμένους πολιτικούς κινδύνους.

Η διάλυση των διακρίσεων πυρήνα-περιφέρειας προχώρησε ταχύτερα από τις αρχικές προβλέψεις, δημιουργώντας θετικό κλίμα κινδύνου σε όλες τις κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων. Η απροσδόκητη στροφή της Γερμανίας σε δημοσιονομικά κίνητρα ενίσχυσε περαιτέρω τη συμπίεση των spreads της περιφέρειας έναντι του Bund. Στην περιφέρεια, η κατάσταση εξελίχθηκε όπως αναμενόταν, με πολιτική σταθερότητα, σταδιακή συγκράτηση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και αναβαθμίσεις αξιολόγησης για Ιταλία, Ισπανία, Πορτογαλία και Ελλάδα. Αντίθετα, τα γαλλικά και βελγικά ομόλογα υποαπέδωσαν λόγω εγχώριων δημοσιονομικών και πολιτικών προκλήσεων.

Η Barclays σημειώνει ότι, δεδομένων των πιο περιορισμένων κινήσεων νομισματικής πολιτικής και των σφιχτών επιπέδων αποδόσεων σε σχέση με πέρυσι, η επιλογή επενδύσεων σε ομόλογα της ευρωζώνης το 2026 θα απαιτήσει μεγαλύτερη επιλεκτικότητα. Ισχυρά θεμελιώδη στοιχεία εμφανίζουν η Ισπανία, η Πορτογαλία και η Ελλάδα, με την υπεραπόδοση της ανάπτυξης να μειώνει σταθερά τους δείκτες χρέους/ΑΕΠ, δημιουργώντας δομημένη καθοδική πίεση στις αποδόσεις. Αντίθετα, η υποτονική ανάπτυξη της Ιταλίας περιορίζει τη δυνατότητα μείωσης του χρέους/ΑΕΠ, καθιστώντας λιγότερο ευνοϊκό το προφίλ κινδύνου/ανταμοιβής για τα ιταλικά ομόλογα.

Συγκεκριμένα για την Ελλάδα, η ισχυρή ανάπτυξη και η συνετή δημοσιονομική πολιτική αναμένεται να διατηρήσουν καθοδική τάση στον δείκτη χρέους/ΑΕΠ, ενισχύοντας περαιτέρω τους ελληνικούς κρατικούς τίτλους. Το θεμελιώδες υπόβαθρο για τα ελληνικά ομόλογα είναι συγκρίσιμο με εκείνο της Πορτογαλίας και της Ισπανίας, καθώς οι τρεις αγορές επωφελούνται από την υπεραπόδοση της ανάπτυξης, ισχυρά δημοσιονομικά μεγέθη και τάση μείωσης του χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ. Στην Ελλάδα, η συνετή δημοσιονομική πολιτική έχει οδηγήσει σε ταχύτερη μείωση του χρέους/ΑΕΠ σε σχέση με Ισπανία και Πορτογαλία, με το ΔΝΤ να αναμένει συνέχιση αυτής της τάσης τα επόμενα χρόνια.

Ωστόσο, η Ελλάδα ξεκινά από υψηλότερο επίπεδο χρέους/ΑΕΠ, περίπου 147% στο τέλος του 2025, έναντι περίπου 91% για την Πορτογαλία και 100% για την Ισπανία. Αυτό αντικατοπτρίζεται στα σχετικά υψηλότερα spreads των ελληνικών 10ετών ομολόγων έναντι του γερμανικού Bund σε σύγκριση με τα ισπανικά και πορτογαλικά. Σήμερα τα spreads ανέρχονται περίπου στις 60 μονάδες βάσης, προσφέροντας περιορισμένο, αλλά υπαρκτό περιθώριο περαιτέρω συμπίεσης, ιδιαίτερα καθώς ο δείκτης χρέους/ΑΕΠ παραμένει σε καθοδική πορεία και η υπεραπόδοση της ανάπτυξης αναμένεται να συνεχιστεί το 2026.

Τέλος, οι πολιτικοί κίνδυνοι στην Ελλάδα φαίνονται περιορισμένοι, δεδομένης της ισχυρής θέσης της κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας στις δημοσκοπήσεις και της προγραμματισμένης εκλογικής διαδικασίας για το 2027. Η Barclays τοποθετεί το εύρος διακύμανσης του spread μεταξύ ελληνικού 10ετούς και γερμανικού 10ετούς στις 45-70 μονάδες βάσης για το 2026, με πιθανότητα μεγαλύτερης συμπίεσης στο μακροπρόθεσμο άκρο της καμπύλης.

Figure 1. Periphery-core yield convergence has continued in recent quarters

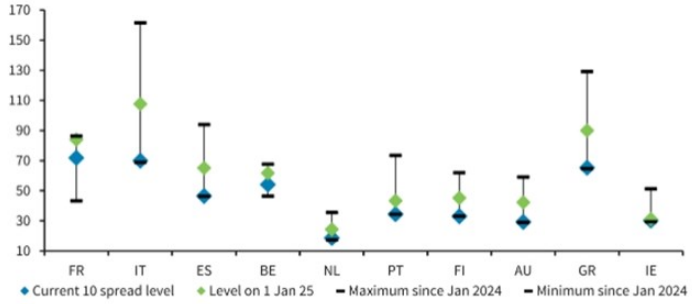

Note: constant maturity yield spreads

Source: Bloomberg, Barclays Research

Figure 5. Spain, Portugal and Greece are expected to continue outperforming from a growth standpoint

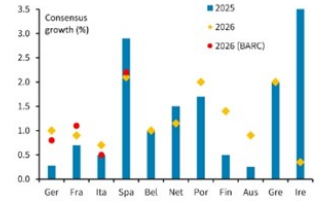

Note: we use a range of +3.5 to 0 on the y-axis. Irish real GDP growth is expected to be close to 10% in 2025, given the economic activity of multinationals.

Source: Bloomberg, Barclays Research

Figure 6. Budget deficits expected to stay contained in the periphery, contrasting with wider deficits for core/semi-core

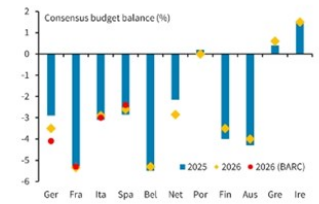

Source: Bloomberg, Barclays Research

Morgan Stanley: Στα 64 ευρώ η νέα τιμή στόχος ....

Στο πλαίσιο του κλαδικού της report για τα μέταλλα ενόψει 2026, η Morgan Stanley προχωρά σε επανεξέταση του μοντέλου αποτίμησης της Metlen, εφαρμόζοντας στοχευμένες τεχνικές προσαρμογές στις εκτιμήσεις και στην τιμή-στόχο, χωρίς ωστόσο να μεταβάλλει τη βασική της επενδυτική σύσταση για τη μετοχή. Η ανάλυση δίνει μεγαλύτερη έμφαση στο εύρος της αποτίμησης και στη διαβάθμιση κινδύνου/απόδοσης παρά στην κατεύθυνση της τιμής της μετοχής.

Η τράπεζα μειώνει την τιμή στόχο στα 64 ευρώ από 66 ευρώ, ως αποτέλεσμα επικαιροποίησης των υποθέσεων μετά την εμπορική ενημέρωση του τρίτου τριμήνου του 2025, των νέων εκτιμήσεων για τις τιμές των μετάλλων, των συναλλαγματικών ισοτιμιών και της μετακύλισης των προβλέψεων στο τέταρτο τρίμηνο. Η μείωση αυτή είναι περιορισμένη και καθαρά τεχνικού χαρακτήρα, ενώ η σύσταση παραμένει αμετάβλητη.

Σε επίπεδο λειτουργικής κερδοφορίας, οι αναθεωρήσεις είναι ποσοτικοποιημένες: για το 2025, η Morgan Stanley μειώνει την πρόβλεψη λειτουργικών κερδών κατά περίπου 5%, στα 986 εκατ. ευρώ, κυρίως λόγω βραχυπρόθεσμων προσαρμογών. Για το 2026, η αναθεώρηση είναι οριακή, περίπου 1%, με τα λειτουργικά κέρδη να εκτιμώνται πλέον στα 1,25 δισ. ευρώ. Οι προβλέψεις για το 2027 παραμένουν σχεδόν αμετάβλητες, στα 1,43 δισ. ευρώ, υποδηλώνοντας ότι η μεσοπρόθεσμη δυναμική της εταιρείας δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση.

Παρόμοιο μοτίβο εμφανίζεται και στα κέρδη ανά μετοχή: μείωση περίπου 4% για το 2025, οριακή υποχώρηση 1% για το 2026 και σταθερότητα για το 2027. Οι αναθεωρήσεις αφορούν κυρίως παραδοχές και όχι τη λειτουργική βάση της εταιρείας.

Κεντρικό στοιχείο της ανάλυσης αποτελεί το εύρος αποτίμησης που προκύπτει από τα τρία σενάρια. Στο αρνητικό σενάριο, η Morgan Stanley αποτιμά τη Metlen στα 30 ευρώ, λαμβάνοντας υπόψη συμπίεση πολλαπλασιαστών και δυσμενέστερες προβλέψεις για τις τιμές των μετάλλων. Στο βασικό σενάριο, που αντανακλά τις επικαιροποιημένες παραδοχές, η αποτίμηση είναι 64 ευρώ. Στο θετικό σενάριο, η θεωρητική τιμή φτάνει τα 85 ευρώ, υποθέτοντας υψηλότερες τιμές μετάλλων και ευνοϊκή αποτίμηση της λειτουργικής κερδοφορίας.

Σε επίπεδο δεικτών, η Metlen εμφανίζει σταδιακή αποκλιμάκωση της αποτίμησης σε ορίζοντα τριετίας: το 2025 διαπραγματεύεται σε 10,1 φορές EV/EBITDA, μειώνοντας σε 8,1 φορές το 2026 και 6,8 φορές το 2027, αντικατοπτρίζοντας την αύξηση των λειτουργικών κερδών. Ο δείκτης P/BV υποχωρεί από 1,8 φορές το 2025 σε 1,5 φορές το 2026 και 1,3 φορές το 2027, ενώ η απόδοση ελεύθερων ταμειακών ροών παραμένει υψηλή, κοντά στο 18%-20%.

Συνολικά, η Morgan Stanley παρουσιάζει για τη Metlen ένα προφίλ με ευρύ εύρος αποτίμησης, περιορισμένο καθοδικό περιθώριο στο βασικό σενάριο και σημαντικό ανοδικό δυναμικό στο θετικό σενάριο, απευθυνόμενη σε επενδυτές που αξιολογούν τη μετοχή κυρίως από την οπτική της αποτίμησης και της σχέσης κινδύνου/απόδοσης.

Deutsche Bank: Ο κίνδυνος που αγνοούν οι αγορές δεν είναι η ύφεση, αλλά η υπερθέρμανση

Σε μια περίοδο όπου οι αγορές εμφανίζονται ολοένα και πιο καθησυχασμένες, προεξοφλώντας ήπια αποκλιμάκωση του πληθωρισμού και μακρά φάση χαλαρής νομισματικής πολιτικής, η Deutsche Bank υιοθετεί σαφώς πιο επιφυλακτική στάση. Στο πρόσφατο θεματικό της report με τίτλο «Mapping Markets: The re-acceleration risk. What's mispriced?», ο macro strategist Henry Allen επισημαίνει ότι ο πραγματικός κίνδυνος δεν είναι μια επικείμενη ύφεση, αλλά το ενδεχόμενο νέας επιτάχυνσης της οικονομικής δραστηριότητας και των πληθωριστικών πιέσεων.

Η ανάλυση βασίζεται σε μια συγκυρία που σπάνια έχει παρατηρηθεί ιστορικά. Για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, οι μεγάλες οικονομίες δέχονται ταυτόχρονα έντονη δημοσιονομική και νομισματική στήριξη, χωρίς να βρίσκονται σε φάση οικονομικής κάμψης. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, η δημοσιονομική ώθηση αναμένεται να κορυφωθεί στις αρχές του 2026, ενώ η Fed έχει ήδη μειώσει τα επιτόκια κατά 175 μονάδες βάσης μέσα σε διάστημα μόλις 15 μηνών – ο ταχύτερος κύκλος χαλάρωσης εκτός ύφεσης από τη δεκαετία του 1980. Αντίστοιχα, στην Ευρωζώνη, οι μειώσεις επιτοκίων της ΕΚΤ σε συνδυασμό με τη δημοσιονομική πολιτική της Γερμανίας συνθέτουν ένα ιδιαίτερα υποστηρικτικό μακροοικονομικό σκηνικό.

Κατά τον Allen, οι αγορές δεν έχουν αποτιμήσει επαρκώς τις επιπτώσεις αυτού του συνδυασμού πολιτικών. Παρά το γεγονός ότι η παγκόσμια οικονομία έχει επιδείξει αξιοσημείωτη αντοχή τα τελευταία χρόνια –παρά την άνοδο των επιτοκίων και την επιβολή εμπορικών δασμών– οι επενδυτές εξακολουθούν να στοιχηματίζουν σε ένα σενάριο «ομαλής προσγείωσης» του πληθωρισμού. Ωστόσο, τα ιστορικά παραδείγματα δείχνουν το αντίθετο. Σε περιόδους όπως οι ΗΠΑ στα τέλη της δεκαετίας του 1960 ή η Ιαπωνία στα τέλη της δεκαετίας του 1980, ο συνδυασμός επεκτατικής νομισματικής πολιτικής και αυξημένων δημοσίων δαπανών κατέληξε σε υπερθέρμανση της οικονομίας και αναζωπύρωση του πληθωρισμού.

Ένα δεύτερο σημείο εσφαλμένης εκτίμησης, σύμφωνα με τη Deutsche Bank, αφορά τις προσδοκίες για τη στάση των κεντρικών τραπεζών. Οι αγορές συνεχίζουν να προεξοφλούν μια ιδιαίτερα «ήπια» πορεία επιτοκίων, τη στιγμή που ο δομικός πληθωρισμός παραμένει επίμονα πάνω από τους στόχους τόσο στις ΗΠΑ όσο και στην Ευρωζώνη. Υπό αυτές τις συνθήκες, ακόμη και μια απλή παύση στις μειώσεις επιτοκίων από τη Fed ή την ΕΚΤ θα μπορούσε να αποτελέσει αρνητική έκπληξη, πυροδοτώντας αναπροσαρμογή στις αποδόσεις και στις καμπύλες επιτοκίων.

Βραχυπρόθεσμα, ο Allen παραδέχεται ότι το σκηνικό εξακολουθεί να ευνοεί τα πιο ριψοκίνδυνα περιουσιακά στοιχεία. Το κρίσιμο σημείο, όμως, έρχεται όταν οι κεντρικές τράπεζες αναγκαστούν να αποσύρουν τη στήριξη, προκειμένου να αποτρέψουν μια νέα πληθωριστική έξαρση. Ιστορικά, τέτοιες αλλαγές πορείας έχουν συνοδευτεί από έντονες διορθώσεις στις αγορές μετοχών, άνοδο των αποδόσεων και διεύρυνση των spreads. Το μήνυμα της Deutsche Bank είναι ξεκάθαρο: ο μεγαλύτερος κίνδυνος για τις αγορές δεν ελλοχεύει στο άμεσο παρόν, αλλά λίγο πιο μακριά, όταν η σημερινή αισιοδοξία ενδέχεται να συγκρουστεί με τα όρια μιας οικονομίας που κινδυνεύει να υπερθερμανθεί.

ΚΑΡΑΜΑΝΩΦ
2 Ag. Theodoron Sq, 105,61
Athens, Greece
Tel. +30 210 3212947
Fax: +30 210 3314355

Οι αποδόσεις των μετοχών του FTSE 25 μέχρι στιγμής τον Δεκέμβριο & ytd λίγο πριν το τέλος του χρόνου

Δεκέμβριος 2025

Μετοχή	Απόδοση Δεκεμβρίου 2025	Απόδοση 2025
ΒΙΟ	18,79%	116,18%
CENER	6,22%	66,31%
ΤΙΤC	2,86%	16,29%
ΕΕΕ	-1,57%	27,85%
ΟΤΕ	-0,29%	14,65%
ΑΡΑΙΓ	-1,67%	39,33%
ΣΑΡ	7,28%	21,88%
ΟΡΤΙΜΑ	2,47%	82,92%
ΔΑΑ	2,36%	29,88%
Τράπεζα Κύπρου	-0,75%	72,61%
ΓΕΚΤΕΡΝΑ	1,45%	36,36%
Metlen	-4,94%	25,24%
ΛΑΜΔΑ	1,29%	-3,01%
ΕΛΧΑ	17,28%	97,92%
ΑΛΦΑ	-2,11%	112,74%
ΜΠΕΛΑ	0,37%	7,43%
ΕΤΕ	-1,56%	73,50%
ΠΕΙΡ	-0,08%	83,48%
ΕΥΡΩΒ	6,84%	63,23%
ΕΛΠΕ	1,88%	11,38%
ΕΥΔΑΠ	5,57%	31,47%
ΟΠΑΠ	5,51%	18,41%
ΜΟΗ	7,39%	47,77%
AKTOR	1,08%	94,13%
ΔΕΗ	2,87%	45,06%
ΓΔ	1,17%	43,39%
FTSE 25	0,97%	49,05%
Τραπεζικός Δείκτης	0,64%	82,12%

Πηγή: Καραμανώφ Χρηματιστηριακή